

παιδί καὶ εἶναι μὲ τὸν παρόντα Γιάννη ντὲ Λιά Νίκλο, τὸ ὁποῖο παιδί της θέλει τοῦ αὐτοῦ Νίκλου ἓνα τζεκκίνι χρυσό, ὅπου τοῦ τὸ εἶχε δοσμένο διὰ χρεία του καὶ μὴν ἔχοντας τὸ μόνον νὰ τοῦ τὸ δώσῃ τὸ αὐτὸ τζεκκίνι τοῦ αὐτοῦ Νίκλου ἔμπαίνει ἢ ἄνωθεν μάννα του, ἢ κυράτσα Σταμάτα μὲ τὰ καλὰ της, νὰ δώσῃ τὸ αὐτὸ τζεκκίνι εἰς πᾶσα καλὴ ἀναζήτησι τοῦ αὐτοῦ Νίκλου, εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† τζώρτζης καρρίρης <sup>1)</sup> μαρτυρῶ.

† τζώρτζης Κυβετὸς μαρτυρῶ.

79.

Πώλησις ἀκινήτου 16 Ἰανουαρίου 1712. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:6λ. 10 σ. 168).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1712 Γεναρίου 16. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παροῦσα σωματικῶς ἡ κυράτσα Καλίτσα, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Μιχάλη Νίκλου, ἡ ὁποία θεληματικῶς, κάνοντας καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους διαδόχους της, δίνει εἰς καθάριαν πούλησίαν πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Γιάννη Μακρῆ, τοῦ π(ο)τ(ἐ) Θεodorῆ ἀπὸ τὰ Γιάννινα καὶ κληρονόμων διαδόχων του, ἓνα κομμάτι ἀμπέλι μαῦρο, ὅπου εὐρίσκεται νὰ ἔχῃ κείμενον στὸ Καλαμάκι, τόπος βάκουος, ἀξιναρίων δέκα, ὅσο εἶναι καὶ εὐρίσκεται μέσα εἰς τὰ κονφίνια του μὲ ἐλιές, ποδάρια ὀκτώ, κορωνέϊκες τριγῦρο εἰς τὸ αὐτό. Πλησιάζει ἀπὸ τὸν Λ. ἀμπέλι τοῦ Σταμάτη Ρούσου, Π. ἀμπέλι τῆς π(ο)τ(ἐ) Στρούζαινας, Ο. ἀμπέλι τοῦ Προκόπι Νίκλου, ἀδελφὸς τῆς ἄνωθεν κυράτσας Καλίτσας καὶ ἀπὸ τὴν Τ. ἀμπέλι τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆ, φυλαζόμενα καὶ τὰ ἑξῆς, τὸ ὁποῖο ἀμπέλι εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ἀπαράτησε τῆς ἄνωθεν κυράτσας Καλίτσα ἢ π(ο)τ(ἐ) κυράτσα Ἀναστασοῦλλα, ἡ ἀδελφή της, συμβία τοῦ π(ο)τ(ἐ) Τζουάννε Ντζέν μὲ τὴν διαθήκην της καὶ ἔξεκβίροντας τὲς αὐθεντικὲς τερμινατζιόνες ἡξίωσαν κριτᾶδες τὸν εὐγ(ενῆ)

(ὁ υἱός, ὁ ἐκ τοῦ Νικήτα καταγόμενος). Τὸ ἐθνικὸν *Μαριάτης* ὡς ἐπώνυμον προκειμένου περὶ ἀτόμων καταγομένων ἐκ Μάνης ἀπαντᾷ ὅχι μόνον ἐν Ζακύνθῳ ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ. Οὕτως ἐν Ὑδρᾷ ἀπαντοῦν τά: Ἀναγνώστης Παντελῆς *Μαριάτης* 1790, Παντελῆς τοῦ Νικόλα *Μαριάτη* 1792, Νικόλας Κοσμᾶ *Μαριάτη* (*Ἀρχεῖον Ὑδρας* 1 σ. 11, 16, 78) κ. ἄ. Ἐν Ἀθήναις ἀναφέρεται τῷ 1758 *Γιαννάκις Μαριάτης Ἀθηναῖος* (βλ. Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, *Μνημεῖα Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων* τόμ. 3 σ. 51), ἐπίσης ὡς ἐπών. *Μαριάτης* ἐν Σύρῳ (Α. ΔΡΑΚΑΚΗ, *Ἡ Σύρος ἐπὶ τουρκοκρατίας*. Ἐρμούπολις (1948) τόμ. 1. σ. 87), ἐν Κεφαλληνίᾳ (Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, *Γεωγραφία . . . Κεφαλληνίας*. Ἐν Ἀθήναις 1890 σ. 161)), ἐν Σκύρῳ (XII. 581γ σ. 16), ἐν Στερεᾷ Ἑλλάδι (XII 568, 168), ἐν Λογγᾷ Μεσσηνίας (XII 587 σ. 203) κ. ἄ. Ἐν Κερκύρᾳ καὶ χωρίον *Μαριατᾶδες*.

<sup>1)</sup> Πιθανῶς πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τὸ 1765 μαρτυρουμένης ἐκ Ζακύνθου οἰκογ. ὑπὸ τὸ ἐπών. *Καρέρης*. Κατὰ τὸ ἔτος 1765 ἀναφέρεται Ἀντώνις Καρέρης. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, *ἐνθ' ἄνωτ.* σ. 156.



σ(ινιὸ)ρ Ἀναστάσιον Καψοκέφαλον <sup>1)</sup> τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Κωνσταντῇ καὶ εὐγ(ενῇ) σ(ινιὸ)ρ Παῦλον Καψᾶν <sup>2)</sup>, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ὅπου στοματικῶς ἐλάβαν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν μέρη, ἐπῆγαν ἀπάνου εἰς τὸν τόπον τοῦ ἄνωθεν ἀμπελίου μέρες ἀπερασμένες καὶ εἶδαν, ἐμέτρησαν καὶ ἡῦραν ὥς ἄνωθεν καὶ καλῶς στοχάζοντάς το ἐστιμάραν νὰ ἀξιῇ ἀντάμα μὲ τὰς ἐλιές ποδάρια ὀχτώ, δουκάτα βενέτικα ἑκατὸν πενήντα, Νο 150. Καὶ οὕτως ἐρεφερίραν εἰς τὴν συνείδησίν τους, τὴν ὁποίαν στίμα ἀκούοντάς την τὰ μέρη δικαιολογημένην τὴν ἀτζετάρουν, λαουδάρουν καὶ ἀππροβάρουν καὶ ρατιφικάρουν, ὥσπερ δεύτερη καὶ τρίτη, ρεφουδάροντας τὸ μπενεφίτζιο καὶ κάθε πάρτε καὶ νόμον κοντράριον τῆς παρούσης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν σοῦμμα τῶν δουκάτων Νο 150 ἐμέτρησεν ὁ ἄνωθεν ἀγοραστής πρὸς τὸν παρὸν σ(ινιὸ)ρ Γιωργάκι Μπόν <sup>3)</sup> δουκάτα πενήντα πέντε, Νο 55, ὅπου κάνουν τὰ ριάλια πενήντα, Νο 50, ὅπου ἡ ἄνωθεν κυράτζα Καλίτζα, ἀνταμῶς μὲ τοὺς σ(ινιὸ)ρ Προκόπι καὶ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Θωδωρῇ, τ' ἀδέλφια της, χρεωστοῦν ἰνσόλιδουμ τοῦ ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Γεωργάκι, ὡς φαίνεται γραφὴ στὰ ἄτη μου, τὰ ὁποῖα ἔλαβε εἰς τὸ παρὸν καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ εὐχαριστημένος καὶ διὰ νὰ ἔχη καὶ ἀντζιανιτὰ τοῦ ἄνωθεν κρέδιτου ὁ ἄνωθεν ἀγοραστής· ἔτσι εὐχαριστημένος ὁ ἄνωθεν Γιωργάκις καὶ τὸ ρέστος ὅπου εἶναι ἕτερα δουκάτα ἑνενήντα πέντε, Νο 95, ἔλαβε μετρητὰ ἡ ἄνωθεν κυράτζα Καλίτζα, ὅπου μὲ τὰ ἄνωθεν Νο 55 εἶναι ἡ σωστὴ σοῦμμα καὶ τιμὴ τοῦ ἄνωθεν ὑποστατικοῦ καὶ ἐλαιῶν καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ εὐχαριστημένη, στάντε τὴν ὁποίαν εὐχαρίστησιν ἐγδύνεται ἀπὸ τὸ πεσσέσσο τοῦ ἄνωθεν ἀμπελίου καὶ ἐλαιῶν καὶ δίνει το τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη Μακρῇ, τοῦ ἀγοραστῇ κληρονόμων καὶ διαδόχων του, νὰ κάνη ὥς θέλει καὶ βούλεται, ὑπόσχοντας τὰ ἕτερά τους καλά, κινητὰ καὶ ἀκίνητα πα-

<sup>1)</sup> Οἰκογ. ἐγγραφεῖσα ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῆς νήσου (1598) καὶ διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς Ἑνετίας πολεμικᾶς ὑπηρεσίας τιμηθεῖσα διὰ τοῦ τίτλου τοῦ Κόμητος. Ἀναστάσιος Κ. ζῶν περὶ τὸ 1600 διέμενεν ἐν Ἑνετίᾳ καὶ ἐγένετο διορθωτὴς ἐντύπων βιβλίων. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα μαρτυρεῖται ἕτερος τῷ 1788 ἐν Ζακύνθῳ. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 163.

<sup>2)</sup> Οἰκογ. ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1597. Καψᾶς Νικόλαος ἐκ Κρήτης ἦτο ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1574. Καψᾶς Γεώργιος ὑπηρέτησεν Πρωτοπαπᾶς Ζακ. τῷ 1648.

<sup>3)</sup> Οἰκογ. ἐν Ζακ. ἐκ Κρήτης τῷ 1674. Δομήνικος Μπόν ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης ἀναφέρεται τῷ 1588. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 195, ἕτερος δὲ Φραγκίσκος ἐκ Κρήτης προσελήφθη ἀπὸ τοῦ 1687 ὡς χειροῦργος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Φλαγγίνη. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ *Αὐτόθι* σ. 129. Ἱερομόναχος Ἀγγέλως Μπόν μαρτυρεῖται τῷ 1745, *αὐτόθι* σ. 126. Ἱερεὺς δὲ Νικόλαος ἱεροψάλτης ὑπηρέτησεν ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1696. Εἰς ἐγγράφον τοῦ 1612 ἐκ Κρήτης μαρτυρεῖται Καβαλλάρης (φεουδάρχης ὁ κύρ Τζώρτζης Μπόν. Βλ. ΣΤ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ, *Χριστ. Κρήτη*, 1 σ. 48. Εἰς τὸν *Κωνσταντῖνον Μ.*, παρεχωρήθη ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς Κυβερνήσεως ὁ ναὸς τῆς *Κυρίας τῶν Ἀγγέλων*. Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, *Λεξικὸν* σ. 486. Ἡ οἰκογ. ὑπάρχει καὶ σήμερον ἐν τῇ νήσῳ.



ρόντα καὶ μέλλοντα καὶ σωματικῶς οἱ κληρονόμοι καὶ οἱ διάδοχοί τους διὰ τὸ μαντενιμέντο τῆς παρούσης καὶ διὰ κάθε ἐναντιότητα, ἐξοδία, ἰντερέσσα καὶ μεγιοραμένα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα τῶν δουκάτων Νο 150, καὶ διὰ περισσότερη καουτζιὸν τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῇ μπαίνει πιέγγιος καὶ παρὼν Προκόπης Νίκλος, ἀδελφὸς τῆς ἄνωθεν κυράτζας Καλίτζας ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ μετὴν αὐτὴν ἀδελφήν του, ὑπόσχοντας τὰ καλὰ του κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα καὶ σωματικῶς διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ διὰ κάθε ἐναντιότητα ὡς ἄνωθεν καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη καὶ βεβαιώνουν εἰς μαρτυρίας.

† Πόλος Καψᾶς κριτής.

† Ἀναστάσις Κακοκέφαλος κριτής.

† Δημήτρις ρωμανὸς μαρτυρῶ.

† Νικολὸς Φαρακλὸς μαρτυρῶ καὶ ὑπογράφω καὶ διὰ ὄνομα τῆς ἄνωθεν κυράτζας Καλλήτζας ἔτσι παρακαλεστός.

Προκόπης Νίκλος βεβαιώνω.

Γιώργις Μπὸν βεβαιώνω.

## 80.

Πληρεξουσιότης τῆς 28 Ἰανουαρίου 1712. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 10 σ. 177).

† 1712 Γεναρίου 28. Ἐνεφανίσθη παρὼν σωματικῶς ὁ πατὴρ Γιάννης Νίκλος, ὁ ὁποῖος μετὰ κάθε λογῆς τρόπον ἰνστιτουίρει διὰ προκουρατῶρον καὶ κομέσσον του ἅδ λέζες τὸν Δημήτριον Πυρρῇ, τοῦ ὁποίου δίδει ἐξουσίαν νὰ σοττοστάρη τὰ δικαιώματά του ἐναντίον καθενὸς ἔμπροσθεν εἰς κάθε ἐξοχώτατον Κριτήριον καὶ μάλιστα κόντρο τῆς ἀρχόντισσας τοῦ π(ο)τ(ἐ) Βιτζέντζου Βινιέρ <sup>1)</sup> καὶ ὅ,τι ὁπεράρει ὁ ἄνωθεν κονστιτουέντες νὰ κρατῇ στέρεον καὶ βέβαιον εἰς ὑποσχέσεις καὶ μαρτυρίας.

θοδορῆς λιδιακὸς <sup>2)</sup> μαρτυρῶ.

Νικολὸς Φαρακλὸς μαρτυρῶ.

## 81.

Ἀνώνομον συνάλλαγμα τῆς 13 Ἀπριλίου 1712. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 11 σ. 7).

† 1712 Ἀπρ(ιλίου) 13. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθη παροῦσα ἡ κυρὰ Μαρ-

<sup>1)</sup> Βινιέρη οἶκογ. ἐξ Ἰταλίας ἀναφέρεται ἐν τῇ νήσῳ τῷ 1694.

<sup>2)</sup> Συμβολαιογράφος Ἰωάννης Α. μαρτυρεῖται ἀπὸ 1656 - 1690, ἕτερος δὲ Λέων ἀπὸ 1713 - 1725.

